

ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილება №002/14

1. ფაქტები

ადვოკატი ნ. ზ. 2008-2012 წლებში იყო ს.ს. „—“–ს თანამშრომელი. ადვოკატი ნ. ზ. ინდივიდუალური ბინათმშენებლობის ამხანაგობა „გ“-ს თავმჯდომარე გახდა 2013 წლის 26 ოქტომბერს. ადვოკატი ნ. ზ. იყო ინდივიდუალური ბინათმშენებლობის ამხანაგობა „გ“-ს წარმომადგენელი თბილისის სააპელაციო სასამართლოში. ადვოკატი ნ. ზ. 2013 წლის 02 აპრილიდან არის უძრავი ქონების მესაკუთრე ინდივიდუალური ბინათმშენებლობის ამხანაგობა „გ“-ში და ამავე ამხანაგობის თავმჯდომარე.

2. პროცესუალური ისტორია

2014 წლის 08 იანვარს ს.ს.ი.პ. „საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის“ ეთიკის კომისიას საჩივრით მომართა ს.ს. „—“–მ და მოითხოვა ადვოკატ ნ. ზ.–სათვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება. დისციპლინურმა კოლეგიამ ნ.ზ.-ს მიერ შესაძლო დარღვევად ჩათვალა კონფიდენციალობისა და ინტერესთა კონფლიქტის დაუშვებლობის პრინციპები. საპროცესო კოლეგიამ მიიჩნია, რომ სავარაუდოდ, ადვოკატმა ნ. ზ.–მ დაუშვა ინტერესთა კონფლიქტი კლიენტებს შორის და გამოიყენა ყოფილი კლიენტისგან მიღებული კონფიდენციალური ინფორმაცია არსებული კლიენტის ინტერესებისათვის.

3. სამართლებრივი ანალიზი

დაარღვია თუ არა ადვოკატმა ნ. ზ.–მ ინტერესთა კონფლიქტის დაუშვებლობის პრინციპი?

„ადვოკატს უფლება არა აქვს პროფესიული რჩევა მისცეს ან წარმოადგინოს ორი ან მეტი კლიენტი ერთი და იგივე ან ერთმანეთთან დაკავშირებულ საქმეზე, თუკი აღნიშნული კლიენტების ინტერესებს შორის არსებობს ინტერესთა კონფლიქტი ან მისი წარმოქმნის მნიშვნელოვანი საფრთხე.“ (ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-6 მუხლის პირველი ნაწილი)

ეთიკის კომისია განმარტავს, რომ ზოგადად ყოფილი კლიენტის (მარწმუნებლის) წინააღმდეგ ადვოკატის მიერ საადვოკატო საქმიანობის განხორციელება არ ნიშნავს ინტერესთა კონფლიქტის დაუშვებლობის ვალდებულების დარღვევას. კონკრეტულ შემთხვევაში ინტერესთა კონფლიქტის ან ასეთის საფრთხის არსებობა უნდა უკავშირდებოდეს ადვოკატის მიერ ყოფილი კლიენტისგან მიღებული, განდობილი ან მისი საქმის წარმოებისას ნებისმიერი წყაროთი მიღებული კონფიდენციალური ინფორმაციის გამოყენებას ყოფილი კლიენტის (მარწმუნებლის) ინტერესების საწინააღმდეგოდ.

ადვოკატ ნ.ზ.-ს ქმედებებში არ იკვეთება ინტერესთა კონფლიქტის დაუშვებლობის პრინციპის დარღვევის ნიშნები, რადგან არ დადასტურდა მის მიერ კონფიდენციალური ინფორმაციის გაცემის ფაქტი.

დაარღვია თუ არა ადვოკატმა ნ.ზ.–მ კონფიდენციალობის პრინციპი?

„ინფორმაცია, რომელიც ადვოკატისთვის ცნობილი გახდა მისი პროფესიული საქმიანობის განხორციელებისას კონფიდენციალურია. ადვოკატი ვალდებულია დაიცვას კონფიდენციალური ინფორმაცია იმგვარად, რომ მესამე პირებს მასზე ხელი არ მიუწვდებოდეს. კონფიდენციალობის ვალდებულება ვრცელდება ნებისმიერ ინფორმაციაზე, რაც ადვოკატისთვის ცნობილი გახდა კლიენტისაგან ან იურიდიული რჩევის მიღების სხვა მსურველისაგან, რომელიც ადვოკატმა

მიაწოდა კლიენტს ან ადვოკატმა სხვა წყაროდან გაიგო კლიენტთან ან მის საქმესთან დაკავშირებით.“ (ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-4 მუხლის პირველი ნაწილი)

ადვოკატი ნ. ზ., რომელიც იმავდროულად ამხანაგობის საერთო ქონების ერთ-ერთი თანამესაკუთრეა და კონკრეტულ შემთხვევაში წარმოადგენდა ამხანაგობას, რეალურად ფლობდა ან შეეძლო მოეპოვებინა, როგორც “ამხანაგობის” თანამესაკუთრეს ან თავმჯდომარეს ნებისმიერი ინფორმაცია ამხანაგობასთან დაკავშირებით; სასამართლოს სხდომაზე მთელი პროცესის განმავლობაში დავა იყო ამხანაგობის საბანკო ამონაწერზე, რომლის მოპოვების უფლება აქვს მის ნებისმიერ წევრს, მითუმეტეს თავმჯდომარეს, შესაბამისად, ეს არ იყო ისეთი სახის ინფორმაცია, რომლის მოპოვება ხელმისაწვდომი იყო მხოლოდ ბანკის თანამშრომლის მიერ, რომელიც წარმომდგენლის სახით მოქმედებდა მარწმუნებლის ინტერესებისათვის. ამის შესახებ მეორე მხარეს არ წარმოუდგენია გამაბათილებელი არგუმენტი. არ დადასტურდა ადვოკატ ნ.ზ.-ს მიერ კონფიდენციალობის პრინციპის დარღვევა, რადგან მის მიერ ბანკის საწინააღმდეგოდ გამოყენებული ინფორმაცია არ ყოფილა კონფიდენციალური და მას, როგორც ამხანაგობის თავმჯდომარეს, ისედაც მიუწვდებოდა ხელი ამხანაგობის საბანკო ამონაწერზე.

საერთო ჯამში, ადვოკატ ნ.ზ.-ს არ დაეკისრა დისციპლინური პასუხისმგებლობა, რადგან ეთიკის კომისიის განხილვის კოლეგიას არ ჰქონია საკმარისი მტკიცებულება, რომ მის ქმედებები ჩაეთვალა პროფესიული ეთიკის კოდექსის დარღვევად.